

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления (мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец септември 2022 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н.</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

И. срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.

С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

17.03.2021 г. – н. д. № 978/2020 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 203 от НК

Делото е срещу В. Д. Д. и М. Л. А. (в качеството им съответно на извършител и помагач) за длъжностно присвояване в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

Касационното производство е второ поред, след като с решение от 29.05.2013 г. по к.н.д. № 1722/2012 г. на ВКС присъдата по в.н.о.х.д. № 230/2010 г. на Софийския апелативен съд е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане. Постановено е решение от 29.10.2013 г. по в.н.о.х.д. № 537/2013 г. на САС, с което е отменена изцяло първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1068/2008 г. на Софийския градски съд и делото е върнато на прокурора за ново разглеждане с указания за отстраняване на недостатъци на обвинителния акт,

Обявено за решаване.

<p>изразяващи се в противоречия, неясноти и пропуски.</p> <p>Настоящото дело пред ВКС е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 11.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда на СГС от 28.06.2019 г. по н.о.х.д. № 3626/2016 г. С нея подсъдимият В. Д. Д. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „б“ от НК – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД, като извършител в съучастие с М. Л. А. присвоил чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.</p> <p>Със същата присъда подсъдимата М. Л. А. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал.4 вр. ал. 1 от НК, за това, че като помагач в съучастие с В. Д. Д. – извършител, умишлено улеснила подсъдимия да присвои чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява.</p> <p>В касационния протест са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на САС.</p>	
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 437/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 252 от НК</p> <p>Делото (за лихварство, изнудване и пране на пари) е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. В. Д. и касационни жалби на трима частни обвинители срещу въззивното решение № 201947 от 28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 20.02.2019 г. по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен в извършването на множество престъпления по: чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (лихварство) и 253, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (пране на пари два или повече пъти), чл. 253, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (пране на пари, когато деянието е извършено със средства или имущество, за които деецът е знаел или предполагал, че са придобити чрез тежко умишлено престъпление), чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари, когато средствата или имуществото са в особено големи размери и случаят е особено</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

тежък, при условията на продължавано престъпление) и чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 и ал. 3 т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплахата за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление). На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 9000 лв. С присъдата си СНС оправдава подсъдимата М. Ж. В. изцяло по всички повдигнати ъ обвинения.

С решението по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС присъдата е изменена по отношение на едно от обвиненията в частта, в която подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 252 НК (лихварство), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти. Вместо това АСНС признава подсъдимия И. В. Д. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 3, т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплахата за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти.

С решението си АСНС отменя присъдата в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец сумата от 70 703 лв., и отхвърля гражданския иск. В останалата част присъдата е потвърдена, включително по отношение на оправдаването на подсъдимата М. Ж. В.

С касационната жалба на подсъдимия И. В. Д. се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо.

<p>С касационните жалби на частните обвинители се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска неговото увеличаване по размер и отмяна на условното осъждане.</p> <p>Постъпилата касационна жалба от гражданския ищец е върната от съдията от въззивния съд и няма данни нейното връщане с разпореждане да е обжалвано с касационна частна жалба.</p>	
<p>25.10.2021 г. – н. д. № 714/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Р. А. К. срещу решение № 24 от 08.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 91/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда от 27.01.2021 г. по н.о.х.д. № 1425/2020 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият Р. А. К. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски орган) и за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, като му е наложено общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се измени решението на Апелативен съд – Варна и да се намали наложеното наказание.</p>	<p>Постановено е Решение № 60186/29.08.2022 г.</p>
<p>17.11.2021 г. – н. д. № 912/2021 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на Я. Р. Я. срещу решението от 03.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 370/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда на Специализирания наказателен съд подсъдимият Я. Р. Я. е признат за виновен в това, че на 28.11.2014 г. в гр. София в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно обществено положение – изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), нарушил служебните си задължения, като издал заповед, в която включил в разпределението на допълнителната квота за улов на калкан за 2014 г. риболовен кораб, собственост на „Капитан Зет“ ЕООД, въпреки липсата на законови предпоставки за това, с цел да набави за фирмата „Капитан Зет“ облага. Тя се изразява във: формалното спазване на условията по Закона за рибарството и аквакултурите, за да бъде издадено Специално разрешително за улов на калкан за 2014 г.; формалното спазване на специфичните</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>критерии по Националната схема за изваждане от експлоатация на кораби от българския черноморски риболовен флот за кандидатстване за получаване на парично обезщетение по мярката „Публична помощ за постоянно прекратяване на риболовните дейности“ от Оперативната програма за развитие на сектор „Рибарство“, както и да бъде получено обезщетение за скрапиране на риболовен кораб под формата на безвъзмездна финансова помощ от Европейския съюз (85%) и от бюджета на Република България (15%), като от това може да настъпят немаловажни вредни последици, изразяващи се в уронване на авторитета и доверието на гражданите към ИАРА и към длъжностните лица в тази агенция. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият е оправдан по обвинението, че умисълът му е обхващал и точната сума на финансовото обезщетение – 59 830,79 лв. Със същата присъда служител на ИАРА в гр. Бургас е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление съставил 5 неистински частни документа, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.</p> <p>С обжалваното решение на АСНС присъдата е изменена, като Я. Р. Я. е признат за невиновен да е извършил престъплението чрез нарушаване на служебни задължения по Закона за администрацията; изразът „отговорно обществено положение“ при така извършеното от подсъдимия престъпление е постановено да се счита за „отговорно служебно положение“; на Я. Р. Я. е наложено наказание „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с ръководство и управление на човешки и материални ресурси“ за срок от 4 години.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като направените при условията на алтернативност искания са за отмяна на атакуваното решение и оправдаване на Я. Р. Я., отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или изменяване на решението, като бъде намалено наложеното на подсъдимия наказание.</p>	
<p>24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при</p>	<p>Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.</p>

<p>Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	
<p>25.11.2021 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и</p>	<p>Отложено поради заболяване на подсъдимия.</p>

касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правоприменник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнаС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за

<p>допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>03.12.2021 г. – н. д. № 875/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 203 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и по жалба на частния обвинител срещу въззивното решение № 52/25.05.2021 г. на Апелативен съд – Бургас по в.н.о.х.д. № 275/2020 г.</p> <p>С присъда от 20.06.2018 г. по н.о.х.д. № 990/2013 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Н. М. е признат за виновен в това, че в периода от 04.11.2008 г. до 22.10.2009 г. в гр. Бургас, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, вписан в Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие Окръжен съд – Бургас, присвоил чужди пари в общ размер 192 748, 71 лв., връчени му по реда на чл. 455, ал. 1 от ГПК в това му качество да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери и представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 5 години. На основание чл. 203, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК подсъдимият е лишен от правото да заема длъжността „държавен съдебен изпълнител“, както и от правото да упражнява професията „частен съдебен изпълнител“ за срок от 7 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е изменена. Деянието на Т. Н. М. е преквалифицирано по чл. 202, ал. 2, т. 1 (длъжностно присвояване в големи размери) вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и подсъдимият е оправдан по обвинението за длъжностно присвояване в особено големи размери. Намален е размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от 5 на 2 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години, както и размерът на наложеното наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК от 7 на 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В касационния протест са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК (нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание). Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на апелативния съд.</p> <p>В касационната жалба се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и</p>	<p>С Решение № 60230/25.07.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява въззивно решение № 52 от 25.05.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 275/2021 г., по описа на Апелативен съд – Бургас, в частта, с която е изменена присъда № 156/18 г. по н.о.х.д. № 990/13 г. на БОС и деянието на подсъдимия Т. М. е преквалифицирано в престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1, вр. чл. 201, вр. чл. 26, ал. 1 от НК и е оправдан по обвинението по чл. 203, ал. 1, вр. чл. 201, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК; намален е размерът на наложеното наказание лишаване от свобода от пет на две години и на основание чл. 66 от НК е отложено изпълнението му за срок от пет години и е намален размерът на наложеното наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК от седем на пет години.</p> <p>Връща делото на Апелативен съд – Бургас за ново разглеждане в отменената част от друг състав на съда.</p> <p>Оставя в сила въззивното решение в останалата му част.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>т. 3 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>19.01.2022 г. – н. д. № 1049/2021 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от осъдения Р. А. Х. за възобновяване на к.н.д. № 32/2020 г. на Върховния касационен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р. А. Х. е осъден за престъпления, извършени от него в качеството му на кмет на Община Ветово, а именно – чл. 202, ал. 1, т. 1, чл. 220, ал. 1, чл. 219, ал. 1 и чл. 282, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари, поверени му да ги управлява, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, и от това произлезли значителни вреди за Община Ветово; сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда в размер на 28 311,36 лв.; умишлена безстопанственост, от която е произлязла значителна вреда в размер на 61 933,30 лв.; длъжностно престъпление). За всички престъпления е определено едно общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г. Присъединени са наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 г., „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 г. и „глоба“ в размер на 1500 лв. Осъден е да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от Община Ветово.</p> <p>С решение на Апелативен съд – Варна е изменена първоинстанционната присъда, като е приложен закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на подсъдимия е наложено наказание от 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г. Намален е размерът на наказанието „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 г., а в частта, с която е наложено наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. Намалено е и присъденото обезщетение от 98 966, 54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>Настоящото касационно производство е по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 354, ал. 5 от НПК, след като ВКС се е произнесъл с решения по к.н.д. № 813/2017 г., к.н.д. № 1029/2018 г. и к.н.д. № 32/2020 г., което отменя решението по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна в частта, с която Р. А. Х. е признат за виновен</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>за това, че в периода 31.07.2007 – 03.07.2008 г., при условията на продължавано престъпление сключил 7 неизгодни сделки, като от това е произлязла значителна вреда за Община Ветово, и са му наложени наказанията 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г., и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 3 г. Съдът оправдава Р. А. Х. за това да е извършил престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и изменя въззивното решение, като намалява размера на присъденото на Община Ветово обезщетение от 67 995,96 лв. на 61 933,30 лв.</p> <p>В искането са заявени основания за възобновяване по 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, иска се отменя на решението на ВКС по к.н.д. № 32/2020 г. за престъплението по чл. 282, ал. 2 от НК и на присъдата по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе за престъплението по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от НК.</p>	
<p>27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>Касационното производство е второ по ред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „ЛИДА“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „ЛИДА“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда от 27.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>18.02.2022 г., н. д. № 7/2022 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 299 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. Т. Т., М. Д. Д. и С. К. П. срещу въззивната присъда от 01.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 245/2021 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 26.05.2021 г. по н.о.х.д. № 83/2021 г. на Окръжен съд – Варна Н. Т. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – командир на отделение в Затворническо общежитие от открит тип „Варна“, в съучастие като извършител с М. Д. Д. и С. К. П. – надзиратели в Затвора – Варна, пуснал затворника И. В. М. да избяга на 31.05.2018 г., 02.07.2018 г., 06.07.2018 г., 10.07.2018 г., 14.07.2018 г., 18.07.2018 г., като съизвършител с М. Д. Д. – на 04.06.2018 г., и на 08.06.2018 г. – като съизвършител със С. К. П.). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „лишаване от право да заема длъжност към Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието“ за срок от 2 години. Признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (на 18.07.2018 г. в гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си съставил официален документ – сведение за вечерната проверка в затворническото общежитие, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван като доказателство за тези обстоятелства, като извършеното представлява маловажен случай), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца. Определено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, и наказание „лишаване от право да заема длъжност</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

към Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за срок от 2 години. Подсъдимият е оправдан по обвинението по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 56, ал. 1 вр. чл. 50, ал. 3 и чл. 6, ал. 3, т. 1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Със същата присъда М. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – надзорник в Затвора – Варна, в съучастие като извършител с Н. Т. Т. пуснал затворника И. В. М. да избяга на 31.05.2018 г., 02.07.2018 г., 06.07.2018 г., 10.07.2018 г., 14.07.2018 г. и 18.07.2018 г., сам на 10.07.2018 г. на два пъти пуснал да избяга затворника Л. О. М.), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години.

Подсъдимият С. К. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (на 04.06.2018 г. и 08.06.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и в съучастие като извършител с Н. Т. Т. пуснал затворника И. В. М. да избяга), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години.

И тримата подсъдими са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна първоинстанционната е отменена частично.

Подсъдимият Н. Т. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и като извършител в съучастие с М. Д. Д. и С. К. П., с цел да набави облага за И. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана при осъществяване на дейността по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 3 години. Признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (на 18.07.2018 г. в гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си, съставил официален документ – сведение за вечерната проверка в затворническото общежитие, в който

удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван като доказателство за тези обстоятелства). Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. На Н. Т. Т. е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, като към него е присъединено наказанието „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 3 години.

Подсъдимият М. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, сам и в съучастие с Н. Т. Т. като извършител, с цел да набави облага за И. М. и Л. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 4 години, и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 2 години и 6 месеца.

Подсъдимият С.К.П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 04-08.06.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и в съучастие с Н. Т. Т. като извършител, с цел да набави облага за И. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за изпитателен срок от 3 години, и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 2 години.

Подсъдимите са оправдани да са нарушили останалите служебни задължения съгласно първоначалното обвинение. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на Н. Т. Т. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК, като са отправени искания за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, алтернативно за отмяната ѝ и връщане на делото за ново разглеждане.

С жалбата на М. Д. Д. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК, като е отправено искане за отмяна на въззивната присъда и връщането на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба от защитника на С.К.П. са заявени основанията за

<p>проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като са отправени искания за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, алтернативно за отмяната ѝ и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>16.03.2022 г. – н. д. № 340/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 302а от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и жалби на Д. П. И., Б. Е. П. и П. Г. Д. срещу въззивната присъда от 06.07.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която е отменена присъда на Специализирания наказателен съд. С първоинстанционната присъда:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала от управителя на „Ваклин груп“ А. В. дар (187 500 евро), който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302а вр. чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 20 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 20 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 20 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията; - Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие с П. Г. Д. – помагач, чрез фактически действия умишлено улеснила извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 12 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 12 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 12 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията; - П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие с Б. Е. П. – помагач, чрез отстраняване на спънки и чрез фактически действия умишлено улеснил извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като 	<p>Обявено за решаване.</p>

подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 15 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 15 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 15 г. и конфискация, като е оправдан по част от обвиненията.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната и е постановена нова, с която:

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала и приела от А. В. дар, който не ѝ се следва, а именно за времето от 16.03.2018 г. до 19.03.2018 г. е поискала 250 000 евро, за да извърши действия по служба, като за времето от 11.04.2018 г. до 13.04.2018 г. намалила размера на поискания дар на 187 500 евро, а на 17.04.2018 г. е приела сумата от 70 000 евро (съставляваща първата част от поискания дар, получена от помагача П. Г. Д.), като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302, т. 1, т. 2 и т. 4 вр. б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 8 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 10 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 10 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и П. Г. Д. – помагач, умишлено улеснила Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 7 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 9 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 9 г., като е оправдана по част от обвиненията;

<p>- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и Б. Е. П. – помагач, умишлено улеснил Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 8 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 8 г., като подсъдимият е оправдан по част от обвиненията.</p> <p>В касационните жалби на подсъдимите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимите, алтернативно за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на размера на наложените наказания.</p> <p>В протеста са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт в частите, с които и тримата подсъдими са оправдани, и връщане на делото за ново разглеждане, както и за увеличаване на наложените наказания.</p>	
<p>18.03.2022 г. – н. д. № 85/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимата Ю. Б. С. срещу въззивна присъда № 6 от 01.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 114/2021 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С обжалваната присъда е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 65/2017 г. на Окръжен съд – Добрич, с която подсъдимата е оправдана за това да е извършила престъпление по чл. 283а, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2, пр. първо и второ вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Вместо това с атакувания съдебен акт Ю. Б. С. е призната за виновна в това, че от 06.07.2004 г. до 15.12.2014 г. в гр. Добрич, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – председател на Народно читалище „Йордан Йовков – 1870 г.“, не изпълнила служебните си задължения да организира дейността на читалището съобразно закона, устава и решенията на общото събрание, като не контролирала изпълнението на задълженията на „Карина 90“ ООД по договори за</p>	<p>С Решение № 50/21.07.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява Присъда № 6/01.10.2021 г. на Варненския апелативен съд, постановена по в.н.о.х.д. № 114/2021 г. по описа на същия съд в осъдителната ѝ част, в частта относно налагането на наказание и приложението на чл. 66, ал. 1 НК.</p> <p>Признава подсъдимата Ю. Б. С. за невиновна в това за периода от 06.07.2004 г. до 15.12.2014 г., в гр. Добрич, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – председател на Народно читалище „Йордан Йовков – 1870 г.“ – гр. Добрич да не е изпълнявала служебните си задължения, описани в чл. 17, ал. 2, т. 1 от Закона за народните читалища и в устава на читалището –</p>

<p>съвместна дейност с читалището, сключени във връзка с даването под наем на площи в приземния етаж от сградата на читалището – собственост на Община Добрич, с цел да набави за „Карина 90“ ООД и „Сейфти билд“ ЕООД облага в размер на 262 937,52 лева. Деянието е свързано с даването под наем на общинска собственост и от него са настъпили значителни вредни последици за читалището от неимуществен и имуществен характер (последните в размер на 485 171,37 лева). На подсъдимата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да заема обществена длъжност като председател на читалище“ за срок от 5 години. Подсъдимата е оправдана по обвинението относно размера на вредните последици от имуществен характер над сумата от 485 171,37 лева.</p> <p>С жалбата на единия защитник на Ю. Б. С. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на атакуваната въззивна присъда и оправдаване на подсъдимата.</p> <p>В жалбата на другия защитник на Ю. Б. С. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимата или отмяната на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>да организира дейността на читалището, съобразно закона, устава и решенията на общото събрание, като не контролирала изпълнението на задълженията на „Карина 90“ ООД, по договорите им за съвместна дейност, сключени във връзка с даването под наем на помещения от сградата на Народно читалище „Йордан Йовков – 1870 г.“ – гр. Добрич, собственост на Община – гр. Добрич, с цел да набави за „Карина 90“ ООД и „Сейфти билд“ ЕООД облага в размер на 262 937,52 лева, като от деянието са настъпили значителни вредни последици от имуществен и неимуществен характер за читалището, като тези с имуществен характер са в размер на 485 171,37 лв., поради което на осн. чл. 304 от НПК я оправдава по обвинението да е извършила престъпление по чл.283а, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2, пр. 1 и второ вр. чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>Оставя в сила присъдата в оправдателната ѝ част и в частта относно произнасянето по веществените доказателства.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>29.04.2022 г. – н. д. № 244/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 15.02.2022 г. по в.н.о.х.д. № 608/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена изцяло оправдателната присъда по н.о.х.д. № 67/2021 г. на Окръжен съд – Пазарджик.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Р. Т. е признат за невиновен за това:</p> <ul style="list-style-type: none"> - в качеството си на длъжностно лице – началник на Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – гр. Пазарджик да е нарушил служебните си задължения, произтичащи от чл. 159, ал. 2 от ЗДвП, с цел да набави за друго облага и от това да са настъпили значителни вредни последици – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което е оправдан; - в качеството си на длъжностно лице да е нарушил служебните си 	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>задължения, произтичащи от чл. 12а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1-45/24.03.2000 г. за първоначална регистрация на превозно средство с регистрация в държава – членка на ЕС, с цел да набави за друго облага и от това да са настъпили значителни вредни последици – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което е оправдан;</p> <p>- от 15.06.2016 г. до 27.07.2016 г. в гр. Пазарджик и гр. Велинград при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице да е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което е оправдан.</p> <p>В протеста се сочи касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>13.05.2022 г. – н. д. № 100/2022 г., I н. о., докладчик: Елена Каракашева</p> <p>Делото е образувано по протест и жалби на подсъдимите Р. С. О. и П. С. Е. и гражданския ищец „Мини – Бобов дол“ ЕАД (в несъстоятелност) срещу присъдата от 22.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 515/2020 г. на АСНС, с която е отменена присъда на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С въззивната присъда АСНС признава Р. С. О. за виновен в това, че в периода 09.06.2006 – 18.07.2007 г. в качеството си на министър на икономиката и енергетиката, упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на „Мини – Бобов дол“, умишлено не упражнил достатъчен контрол върху работата на изпълнителния директор на „Мини – Бобов дол“ П. С. Е., на когото било възложено управлението, разпореждането и отчитането на обществено имущество във връзка със сключването и изпълнението на договор от 09.06.2006 г. за отдаване под наем на „Ораново“ ЕООД на активи на „Мини – Бобов дол“ и от това му бездействие са последвали значителни щети за предприятието (2 659 040,60 лв.), като деянието представлява особено тежък случай – създадени са условия да бъдат прехвърлени и са прехвърлени на „Ораново“ изключителните права на добив, транспортиране и продажба на въглища. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за изпитателен срок от 4 г., „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на държавна власт“ за срок от 3 г. и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с пазене и управление на чуждо имущество“ за срок от 3 г. П. С. Е. е признат за виновен в това, че в периода 09.06.2006 – 18.03.2009 г. умишлено не положил достатъчно грижи за управлението, стопанисването и запазването на повереното му имущество, като е подписал договор</p>	<p>С Решение № 92/12.09.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя въззивна присъда № 11/22.06.2021 г. на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 515/2020 г. в следните части:</p> <p>- в наказателно-осъдителната част, в която подсъдимият Р. С. О. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2 от НК, а подсъдимият П. С. Е. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК и</p> <p>- в гражданската част, с която предявените искове са отхвърлени за разликата над 15 977 063,10 лв. до пълните претендирани размери от 24 455 475,80 лв. за Р. С. О. и 29 151 145,18 лв. за П. С. Е.</p> <p>Връща делото в посочените части за ново разглеждане на Софийския апелативен съд от друг състав, от стадия на съдебното заседание.</p> <p>Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>за отдаване под наем на активи на „Мини – Бобов дол“ на „Ораново“, не предприел действия за изпълнение на задълженията на наемателя по договора и от това са настъпили значителни щети в размер на 2 681 733,30 лв., като деянието представлява особено тежък случай. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за 4 г., „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно предприятие, кооперация и обществена организация“ за срок от 3 г. и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с пазене и управление на чуждо имущество“ за срок от 3 г. А. Г. Я. е оправдана по обвинението за умишлена безстопанственост в качеството ѝ на заместник-министър на икономиката и енергетиката. Отхвърлени са предявените граждански иски.</p> <p>С протеста се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В жалбите на Р.С.О. и П. С. Е. се иска отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимите или отмяна и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В жалбата на гражданския ищец се прави искане за изменяване на присъдата и уважаване на гражданските иски в пълен размер.</p>	
<p>17.05.2022 г. – н. д. 348/2022 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия В. Й. Б. срещу решението от 25.11.2021 г. по в.н.о.х.д. № 692/2021 г. на САС, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 2886/2019 г. на СГС.</p> <p>Делото постъпва за втори път пред касационния съд след решение от 22.06.2021 г. по к.н.д. № 441/2021 г. на ВКС, с което е отменена присъдата от 22.10.2020 г. по в.н.о.х.д. № 456/2020 г. на САС и делото е върнато за ново разглеждане.</p> <p>С присъда от 20.12.2019 г. по н.о.х.д. № 2886/2019 г. СГС признава подсъдимия В. Й. Б. за виновен за това, че на 13.05.2017 г. в гр. София, в сградата на 5 РУ – СДВР, при задържане за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, след извършения личен обиск на основание чл. 80 от ЗМВР и установена сума в размер на 1522 лв., предложил подкуп на полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на Сектор „Охранителна полиция“ при 5 РУ – СДВР, за да не извършат действие по служба – да не съставят акт за установяване на административно нарушение и да не го задържат за срок от 24 часа, като им казал да вземат парите в размер на 1522 лв. – престъпление по чл. 304а, пр. 1 вр. чл. 304, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по</p>	<p>С Решение № 86/22.07.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила Решение № 367/24.11.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 692/2021 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>

<p>настоящ адрес“ за срок от 6 месеца два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 500 лв.</p> <p>С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като се иска при условията на алтернативност подсъдимият да бъде изцяло оправдан, да бъде отменено решението на въззивния съд и делото да бъде върнато за ново разглеждане или да бъде намалено наложеното наказание.</p>	
<p>20.05.2022 г. – н. д. № 255/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. И. Д. срещу въззивното решение от 11.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 498/2021 г. на Софийския апелативен съд, с което частично е изменена относно правната квалификация на извършеното престъпление първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 428/2020 г. на Окръжен съд – Благоевград, по която подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (даване на дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действия по служба). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се отмени решението на САС, делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>13.06.2022 г. – н. д. № 377/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решението от 15.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 369/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p> <p>С присъда от 22.10.2021 г. по н.о.х.д. № 316/2020 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимият И. К. К. е признат за невиновен да е извършил престъпление по чл. 282, ал.2, вр. ал.1 от НК (в периода 15 – 30.11.2016 г. в гр. Плевен, като длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – частен съдебен изпълнител, с цел да набави за себе си облага – парична сума в размер на 3122,28 лева, и за друго – дружеството „Плевенски хляб – ПАК“ ЕООД (взискател по образувано въз основа на изпълнителен лист за парично вземане в размер на 8053,18 лева изпълнително дело) облага – парична сума в размер на 9073,82 лева, да не е изпълнил служебните си</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>задължения, да е нарушил служебните си задължения и от това да са настъпили значителни вредни последици в размер на 12 196,10 лева за „Панатела“ ООД – длъжник по посоченото изпълнително дело, която сума представлява неоснователно получените от И. К. К. и „Плевенски хляб – ПАК“ ЕООД парични средства, надвишаващи размера на дълга по изпълнителното дело), като е оправдан по повдигнатото обвинение.</p> <p>С атакуваното въззивно решение първоинстанционна присъда е потвърдена.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>17.06.2022 г. – н. д. № 330/2022 г., I н. о., докладчик: Татяна Грозданова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия С. Г. К. срещу решението от 14.12.2021 г. по в.н.о.х.д. № 480/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 72/2020 г. на Окръжен съд – Пазарджик. С нея С. Г. К. – управител на ЕООД, е признат за виновен в това, че предложил и направил опит да даде дар – сумата от по 2000 лв., на три длъжностни лица в „Напоителни системи“ ЕАД, клон – Тополница, за да извършат престъпление по служба – да изготвят и подпишат три броя протоколи за извършени строително-монтажни работи, които в действителност не са изпълнени, като изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените от закона и исканите от дееца общественоопасни последици. На С. Г. К. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, отложено за изпитателен срок от 4 години, и „глоба“ в размер на 2000 лв.</p> <p>В касационната жалба са релевирани твърдения за наличие на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК – допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Алтернативно се поддържа и основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, а в алтернативи – отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на наложените на подсъдимия наказания.</p>	<p>С Решение № 112/18.07.2022 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 125/14.12.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 480/2021 г. по описа на Пловдивския апелативния съд. Решението е окончателно.</p>
<p>20.06.2022 г. – н. д. № 391/2022 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 202 от НК</p>	<p>С Решение № 96/19.07.2022 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение</p>

<p>Делото е образувано по протест срещу решението от 28.03.2022 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 53/2021 г.</p> <p>Производството пред първоинстанционния Софийски военен съд – н.о.х.д. № 81/2017 г., е образувано по обвинителен акт срещу цивилния служител С. Г. за това, че на неустановени дати в периода от 21.07.2011 г. до 17.11.2015 г. в „База за тренировка и възстановяване“ – гр. Плевен, местност „Кайлъка“, към Военно формирование 52090 „Долна Митрополия“, при условията на продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице – „управител хижа/вила“, присвоил чужди движими вещи, собственост на военното формирование – общо 4917,80 литра дизелово гориво на обща стойност 11 919,55 лева, връчено му в това качество да го пази и управлява, като за улесняването му е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание.</p> <p>С присъда от 05.04.2018 г. подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото обвинение и е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, като наказанието е отложено с изпитателен срок от 4 години. Наложено е и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност и да упражнява професия или дейност, свързана с управлението на пари или материални средства“ за срок от 4 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец – Военно формирование 52090 „Долна Митрополия“, сумата от 11 919,55 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на деянието.</p> <p>След подадено искане за възобновяване от подсъдимия с решение от 14.01.2019 г. по к.н.д. № 700/2018 г. на ВКС производството е възобновено и делото е върнато за ново разглеждане поради констатирани пропуски при разпитите на част от свидетелите пред съда, тъй като е пропусната възможността чрез техните показания да бъдат изяснени обстоятелства, включени в предмета на доказване. Констатирана е и липса на пълноценен анализ на останалите събрани по делото доказателства. Направен е извод за липса на мотиви.</p> <p>При новото разглеждане на делото е постановена оправдателна присъда по н.о.х.д. № 11/2019 г. на Военен съд – София, като и гражданският иск е отхвърлен. По протест е образувано в.н.о.х.д. № 53/2021 г. на Военно-апелативния съд, по което е постановено сега атакуваното пред ВКС решение, с което се потвърждава присъдата.</p> <p>В протеста се твърди неправилно приложение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила.</p>	<p>№ 6/28.03.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 53/2021 г. по описа на Военно-апелативния съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>19.09.2022 г. – н. д. № 441/2022 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл.</p>	

301 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Е. М. Г. и И. Р. Г. срещу решението от 17.12.2021 г. по в.н.о.х.д. № 636/2021 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 3648/2018 г. на СГС Е. М. Г. и И. Р. Г. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода от 29.11.2017 г. до 01.12.2017 г. в автосервиз в гр. София при условията на продължавано престъпление, с две деяния Е. М. Г. като длъжностно лице – инспектор по приходите в ТД на НАП – София, и И. Р. Г. като длъжностно лице – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – София, в съучастие като съизвършители поискали дар (7000 лева) и приели дар (2000 лева) от Ю. С. Г. – представляващ и управляващ „Слатина авто“ ЕООД, който не им се следва, за да не извършат действие по служба – да не съставят акт за установяване на административно нарушение съгласно чл. 39, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. На двамата подсъдими са наложени наказанията: „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 2500 лв. Лишени са от право да заемат контролна държавна или обществена длъжност, както и да упражняват професия или дейност, свързана с контролна дейност за срок от 5 години.

С обжалваното решение първоинстанционната присъда е изменена, като подсъдимите са оправдани да са извършили престъплението по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на чл. 26, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С жалбата на Е. М. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или изменяването на оспорения съдебен акт и намаляване на наложеното на наказание.

В жалбата от И. Р. Г. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

26.09.2022 г. – н. д. № 513/2022 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 256 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. М. К. срещу присъдата от 11.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 232/2020 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда по н.о.х.д. № 57/2017 г. на Окръжен съд – Разград С. М. К. е

признат за виновен за това, че в периода 13.08.2010 г. – 19.05.2012 г. в гр. Разград като собственик и управител на ЕООД при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез управител на счетоводна къща получил от държавния бюджет наследваща се парична сума в особено големи размери (престъпление по чл. 256, ал. 2, предл. 4-то вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години, конфискация на част от недвижим имот и лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от 3 години. Признат е за невиновен по обвинението за извършено престъпление и по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 НК (избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство).

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна първоинстанционната е отменена в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, и е признат за виновен, че в периода 08.06.2012 г. – 12.07.2012 г. в гр. Разград като собственик и управител на ЕООД при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез упълномощен счетоводител е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години. С новата присъда на въззивния съд е отменено условното осъждане. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, като към него са присъединени наказанията за конфискация и лишаване от право. Групирано е наказанието по настоящата присъда с наказанието по друга присъда на подсъдимия и отделно е приведено в изпълнение предходно осъждане на С. М. К. С присъдата на апелативния съд е изменена и присъдата на окръжния съд в частта за престъплението по чл. 256, ал. 2, предл. 4-то вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е приложен закон за същото наказуемо престъпление и подсъдимият е признат за невиновен по част от първоначално повдигнатото му обвинение за това престъпление. В останалата част присъдата на първата инстанция е потвърдена.

21.09.2022 г. – н. д. № 477/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 256 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу решението от 16.04.2022 г. по в.н.о.х.д. № 347/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда по в.н.о.х.д. № 357/2021 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимата Р. Д. И. е

<p>призната за невиновна в качеството ѝ на съдружник в „Грийн Зоун 2011“ ООД като посредствен извършител чрез Д. И. А. да е получила от държавния бюджет наследваща се парична сума в особено големи размери (82 000 лв.) и е оправдана по повдигнатото обвинение по чл. 256, ал. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>Касационният протест съдържа искане за отмяна на въззивното решение и връщането на делото на Апелативен съд – Варна за ново разглеждане.</p>	
<p>30.09.2022 г. – н. д. № 541/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 219 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение от 19.01.2022 г по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>Касационното производство е второ поред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд:</p> <ul style="list-style-type: none"> - А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години; - О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от по 4 години. <p>На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказания измежду наложените по н.о.х.д. №</p>	

2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Присъединени са и наказанията, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.;

- И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.

С решение на САС по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С решение на ВКС по к.н.д. № 780/2020 г. делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане поради наличие на съществени процесуални нарушения.

При новото разглеждане на делото с решение по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Увеличен е размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на И. Я. И. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения.

19.10.2022 г. – н. д. № 429/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302 от НК

Делото е образувано по жалби на Р. Р. Б., П. Б. И. и Н. К. И. срещу решението от 21.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 361/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

Делото е за втори път пред Върховния касационен съд.

С въззивното решение е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 349/2021 г. на Окръжен съд – Русе. С нея съдът признава за виновни:

- П. Б. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, при условията на продължавано престъпление, сам и в съучастие като съизвършител с други длъжностни лица по време на полицейски проверки е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по Закона за движение по пътищата (ЗДвП), поради което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години и 6 месеца, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицаи“ за срок от 3 години;

- Р. Р. Б. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, в съучастие като съизвършител с П. Б. И. поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действие по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицаи“ за срок от 3 години;

- Н. К. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, по време на извършване на пътна полицейска проверка е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, лишен е от правото да

<p>заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицай“ за срок от 3 години.</p> <p>В жалбите са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. С жалбата на Р. Р. Б. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото на апелативния съд за ново разглеждане, а в алтернатива – изменение на въззивното решение, като бъдат намалени наказанията „лишаване от свобода“ и „лишаване от права“. С жалбата на П. Б. И. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и признаването му за невиновен или връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, а в алтернатива – намаляване на размера на наказанието „лишаване от свобода“ на законния минимум и отлагане на изтърпяването му за минималния изпитателен срок, както и неналагане на наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК. С жалбата на Н. К. И. е отправено искане за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд, а в алтернатива – отмяна и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>19.10.2022 г. – н. д. № 574/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Ж. Д. М. – младши автоконтрольор при Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Варна, срещу въззивното решение от 07.06.2022 г. по в.н.о.х.д. № 75/2022 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда от 11.02.2022 г. по н.о.х.д. № 947/2021 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане да се отмени въззивното решение, като при условията на алтернативност се иска да бъде оправдан подсъдимият или делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	